

Zus & Zo

Een maandelijks column, vol met beschouwende gedachten over het wel en wee in het leven van de Grote en de Kleine Zus. Hun ervaringen en belevingen, geïnterpreteerd en verteld door de mama. Met illustraties van Wäsp.

Cassonade Graeffe®

Jawel. Ze leest. De Kleine Zus. Aanvankelijk aarzelend. Fronsend. En geconcentreerd. Elke letter langzaam proevend. Alsof ze vanop het blad, doorheen de lucht, tot in haar mondje belanden. Ze spreekt er een uit, de oogjes worden groter en 'Bling!' Eureka! 'Ik heb 'm!' 'Alweer een nieuwe letter!' 'Een nieuw woord!' 'En nu al hele zinnen!' 'En echte boekjes!' Aha-Erlebnis op kindermaat. En ja. Ze schrijft. 'Zoals Grote Mensen!' Geen drukletters meer. Ha nee zeg. 'Dat is voor de kleutertjes!' Nu gaat het 'Met echte schrijffletters!' En als een ongegeneerde voyeur bespied ik haar terwijl ze schrijft, met hart en ziel, het hele lijf en vastberaden wil.

'Hoe gaat dit eigenlijk in zijn werk?' vraag ik me af. Komen die letters vanuit haar kinderbrein tot bij haar vingertjes via een onzichtbare lijn? Lopen ze vanuit haar hoofd naar het puntje van haar tong? Om dan eventjes buiten te komen piepen, als eerste aftoetsing met de wereld? Een letter- en woordproeverijtje; als amuse gueule van de taal. En vervolgens weer naar binnen te floepen? Hun weg te vervolgen naar vingers, potlood en blad. Waar ze dan definitief in de wereld worden gelanceerd. Verloopt het zo?

Ik weet het niet. Wat ik wel weet is dat ze sinds kort in een volkomen Nieuwe Wereld leeft, met een gigantisch scala aan woorden en betekenissen. Een dagelijkse Grot van Aladdin. 'Joeweei zeg! Wat staat hier?' schalt het meermaals doorheen de dag. En daarmee is haar aanvankelijke 'rustige vastheid' in het lezen en schrijven overgegaan in een ontembare woordengulzigheid. De kop is eraf. En er is geen houden meer aan.

Tekeningen worden tekenverhalen, voorzien van namen en tekstballonnetjes, compleet met 'Joow!' en 'Heeei!' Postbodes draaien overuren want iedereen die maar wil, krijgt een echte brief. De gebruikelijke winkelbezoekjes duren nu enkele lichtjaren langer omdat alles plots betekenis krijgt ('Wow, jeei zeg!'), of moet worden uitgelegd ('Mama, wat betekent 'solden' eigenlijk?'). Haar gulzige oogjes volgen mee de koppen in de ochtendkrant ('Wat betekent 'regering'?) en ook het Kleinste Kamertje is een volwaardige bibliotheekruimte geworden... ('Daar liggen keiveel leuke boekjes!'). Oneindig veel nieuwe woorden komen haar nu dus langs alle kanten tegemoet. Maar soms is het blijkbaar ook een beetje teveel...

'Gisteren had ik een woordverbeelding,' klinkt het op een heerlijk rustige zaterdagochtend. 'Oh la la. Wat is dat precies?' wil ik weten. 'Wel, dat is als je een woord gebruikt. En het is eigenlijk iets anders. Dus het is niet dit, maar het is dat. Dus je vergist je. Maar je weet het niet echt. Of toch een beetje, maar dan efkes later pas.' 'Aha, okay'. 'Dat is gelijk een oogverbeelding,' voegt de Grote Zus verhelderend toe. 'Dat bestaat ook.' 'Ja! Dat is wanneer je iets ziet dat er niet echt is. Of je denkt dat het er is. Maar het is niet echt.' 'Ja!' 'Ah ja, en wanneer heb je dat dan?' vraag ik nieuwsgierig. 'Wel, wanneer je hoofd helemaal vol zit, en er niets meer bij kan. Dan gaan de dingen door elkaar.' Zo dus...

Wat zouden we dan moeten doen? Het hoofd leegmaken? Er eventjes niets meer bijstoppen? Geen woordjes en zinnnetjes meer rondom ons heen? Dat lijkt een goed idee. Morgenvroeg gaan we zwemmen. En daarna zijn het scouts. Zwembad en bos. Dan zullen de woordjes wel even ophouden met het onophoudelijk belagen van de Kleine Zus...

Maar dat was buiten de bruine suiker, de melk en de corn flakes gerekend. Nog tijdens het ontbijt zijn de woorden weer daar. 'Mama, wat betekent

'cassonade graeffe'?' vraagt de Grote Zus. 'Huh? Waar komt dat vandaan?' 'Wel ja, dat staat hier op de bruine suiker.' 'Goede vraag. Ik heb geen idee. Het is Frans in ieder geval. Staat het Nederlands op de achterkant?' 'Neen, toch niet'. En hupla, we zijn weer vertrokken. De Kleine Zus laat zich niet onbetuigd en inspecteert de melk en de corn flakes.

En nog voor we goed en wel in het zwembad zitten, hebben de woorden ons weer belaagd. Is de cassonade graeffe 'het resultaat van 150 jaar eigen traditie en vakkennis', de melk 'demi-écremé U.H.T. met vetgehalte 1,5% matière grasse' en zijn de corn flakes 'volkorengranen céréales complètes met honing en amandelschijfjes 375g.'

Kortom, er is geen houden aan. Alles is lees- en voorleesbaar! En benieuwd naar de volgende woordverbeelding van de dolle dames, springen we vrij en blij in zwembad. Wordenloos. Voor eventjes..."